

som naae op til en reen høiere Nettoindtægt end 2000 Rbd., og i Gjennemsnit er deres Lønning vistnok ikke at ansætte til høiere end til 1500 Rbd. Nu er det jo naturligt, at der fra den Klasse Embedsmænd vil komme mange, og jeg troer, velbegrundede Klager over deres for ringe Lønning, at man i det Hele taget vil være betænkt paa, heri at faae en Reform, saa at der dog engang ogsaa for den Klasse maa kunne ventes Gagerreglementer fremlagte. Naar der nu til de Embedsstillinger, hvortil der ikke udfordres saa mange Forskudsfaber eller den særdeles personlige Dygtighed, som til de andre nævnte; fastsættes en meget høi Gage, som i det høieste Tilfælde gaaer til 2500 Rbd., saa ville de samme Fordringer gjøre sig gjældende med Hensyn til de andre, og derfor mener jeg, at det er den rette Tid at vogte sig for, at man kommer ind paa et saadant Gebeet, som efter Landets Kræfter kunde blive meget misligt for os at betræde. Jeg vil bede at lægge Mærke til, at mine Forslag, sammenlignede med de andre ærede Rigsdagsmænds, adstille sig fra dem derved, at jeg ikke har stillet noget Forslag om, eller ønsker, at de Alderstillaag, som ere indlemmede i Lovforslaget, skulde bortfalde, medens dette af de ærede Forslagsstillere er bragt i Forslag. Dette Sidste foreligger vel ikke i Dieblirket til Behandling, og vil jo ogsaa særskilt komme til Afgjørelse, men Tankeforbindelsen er der tilstede. Jeg troer imidlertid, at man bør bibeholde det Princip, som jeg har opstillet. Man bør søge at faae Gageforbedring gennemført i Almindelighed, og, naar dette sammenholdes med Gagernes Størrelser, troer jeg ogsaa, man maa kunne finde, at det i Virkeligheden er en passende Gage, som Amtsforsvalterne faae i de to Classer, der have Alderstillaag, forsaavidt de komme til at forblive i en saadan Stilling i længere Tid, og som Overgangsposter til høiere Embeder ville de ikke kunne antages at være for lavt lønede.

Det er af den ærede Finantsminister yttret ved en anden Leilighed, som staaer i nøie Forbindelse med dette Spørgsmaal, at man maa vogte sig for at stille Embedsmændenes Vilkaar saaledes, at kun den jævne Middelmædighed søgte at gjøre sig gjældende paa Em-

bedsveien, og at de dygtigere Kræfter udelukkede sig derfra. Det erkjender jeg ogsaa ganske for at være rigtigt, forsaavidt man ellers ved den jævne Middelmædighed vil forstaae Maaodelighed; thi den jævne Middelmædighed kan, efter mine Tanker, ellers være et Begreb, som maa være tilfredsstillende idetmindste for mange Classer af Embedsmænd, og maaskee navnlig for saadanne, hvorom her handles, hvor det i Grunden er Soliditet, Paapaselighed, som egentlig er det Afgjørende for Dueligheden. Men selv om dette Udtryk forstaaes i en ringere Betydning, saa har det i alt Fald aldrig viist sig, at det er særdeles høie Embedsgageringer, som skaffe Dygtighed tilveie. Det, som bestemmer til at betræde Embedsbanen, er Udsigten til at kunne faae et Livserhverv, som kan sikke den Vedkommende hans og hans Families Tilværelse paa en tilfredsstillende Maade, og det stæer upaatvivleligt meget bedre, naar der allerede paa tidligere Trin træffes Forberedelser dertil, end naar man lader, som ved en anden Leilighed er yttret her i Salen, Betrædelsen af Embedsbanen være et Slags Spil i et Embedslosterie, hvor der gives Udsigter til at faae enkelte meget høie Gevinster ved Siden af mange Rutter eller Smaagevinster. Jeg troer, at man ved at gennemføre det, som jeg har søgt at gjøre gjældende, nemlig at faae en passende stigende Scala for Embedsindtægter, vil følge det rette Princip overhovedet, ligesom en Stigen heller ikke aldeles kan udeblive for de Mænd, som ikke have været saa heldige at komme i den betydeligere Embedsstilling, derved at de efter en længere Række af Tjenestear kunne opnaae Tillæg i deres Lønning. Det er det, som forekommer mig at være det rette Princip, og det, som meest vil sikke, at Dygtigheden virkelig søger at gjøre sig gjældende. Jeg tør ogsaa dristigt spørge baade de ærede Ministre og Enhver, som kjender Noget til Embedsstanden i det Hele, om det ikke netop i Almindelighed har viist sig, at de dygtige Embedsmænd i de større Stillinger ere fremkomne paa den Maade, naar de ved deres Dygtighed have været istand til at avancere op fra neden af, naar man i rette Tid skabte passende Stillinger for deres Virksomhed, saasnart denne har viist sig at være Staten nyttig, og man